

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 maja 2025 r.,  
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2025 r., II KO 182/24 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,  
na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę wniosku skazanego o wznowienie postępowania przekazać do ponownego rozpoznania Izbie Karnej Sądu Najwyższego.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2025 r., II KO 182/24, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku K. K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 18 lutego 2021 r., II AKa 91/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 12 listopada 2019 r., II K 33/18 - wobec jego oczywistej bezzasadności.

Skazany złożył zażalenie na to postanowienie. Kwestionując jego zasadność podniósł niewłaściwą obsadę Sądu pierwszej instancji.

**Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.**

Zażalenie K. K. odniosło ten skutek, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Izbie Karnej Sądu Najwyższego, jednak nie z powodów w nim wskazanych. Zaskarżone orzeczenie obarczone jest kwalifikowaną wadą, przyjmującą postać bezwzględnej przyczyny odwoławczej - zostało wydane przez sąd nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Tak określone uchybienie, jakkolwiek niewskazane w treści zażalenia, musiało zostać uwzględnione przez Sąd Najwyższy z urzędu, bez względu na kształt podniesionych zarzutów.

Zgodnie z wykładnią dokonaną w wiążącej Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7): „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Uchwała ta - stosownie do treści art. 87 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 622) - z chwilą jej podjęcia uzyskała moc zasady prawnej i wiąże każdy skład Sądu Najwyższego, dopóki Sąd Najwyższy nie odstąpi od niej w trybie określonym w art. 88 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, co nie nastąpiło.

Wytoczona powyższą uchwałą linia orzecznicza, uwzględniająca również orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, wskazujące na systemowy charakter problemu niezależności i właściwego ukształtowania składu sądu, w składzie którego zasiadają osoby przedstawione do powołania na stanowisko sędziego Prezydentowi RP przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o

Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, znajduje odzwierciedlenie w szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 września 2024 r., I KZ 26/24; z dnia 5 czerwca 2024 r., IV KZ 20/24; z dnia 4 lipca 2023 r., I KZ 5/23; z dnia 22 lutego 2023 r., I KZ 69/22; z dnia 12 kwietnia 2022 r., V KZ 64/21).

W niniejszej sprawie zaskarżone postanowienie wydał jednoosobowo Sąd Najwyższy, a członkiem składu był sędzia Marek Motuk, który uzyskał nominację na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa, której kształt został określony wymienioną wcześniej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. W świetle powyższego nie budzi zatem wątpliwości, że sąd tworzony z jego udziałem był nienależycie obsadzony. Zaistniała więc konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż przy jego wydaniu wystąpiło uchybienie w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., które podlega uwzględnieniu z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

Jacek Błaszczyk    Piotr Mirek    Waldemar Płóciennik